

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

DOM

Afsagt den 19. december 2014 af Østre Landsrets 23. afdeling
(landsdommeme Gunst Andersen, Karsten Bo Knudsen og Sune Dalgaard-Nielsen (kst.)
med domsmænd).

23. afd. nr. S-2083-14:
Anklagemyndigheden
mod

T
Født juli 1950
(advokat Kristian Molgaard, besk.)

Næstved Rets dom af 9. juli 2014 (3008/2014) er anket af T med på-
stand om formildelse.

Anklagemyndigheden har endeligt påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte samt af vidnerne V1
og V2 .

Tiltalte har forklaret blandt andet, at F reelt var som et spædbarn. Hun havde nogle
bamser og dukker, som hun var glad for. Det var næsten umuligt at få øjenkontakt med
hende. F spiste almindelig mad, men spiste stort set ikke efter at hun blev flyttet til den
nye institution. Det blev lidt bedre efter det første halve år, men aldrig optimalt. Tiltalte

kan ikke i dag nærmere præcisere drabstidspunktet, og hvordan drabet skete og hendes tanker i forbindelse hermed, end det hun allerede har forklaret. Det var tiltaltes daværende forsvarer, der sagde, at hun skulle give arveafkald. F havde en formue på ca. ½ mio. kr.

V1 har forklaret blandt andet, at hun ikke var i tvivl om, at tiltalte elskede sin datter og var en rigtig god mor for hende.

V2 har supplerende forklaret blandt andet, at han vil betegne de lyde, som F fremkom med under julearrangementet som klynkende lyde.

Tiltalte har været frihedsberøvet under anken.

Landsrettens begrundelse og resultat

Landsretten finder, at der i sagen foreligger formildende omstændigheder som anført i straffelovens § 82, nr. 7, og at sagens helt særegne omstændigheder afgørende taler for at nedsætte straffen under strafferammen i straffelovens § 237, jf. straffelovens § 83, 1. pkt. Henset hertil findes straffen at burde nedsættes til fængsel i 3 år.

I øvrigt stadfæstes dommen, herunder bestemmelsen om fortabelse af arveret mv.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T ændres, således at tiltalte straffes med fængsel i 3 år.

I øvrigt stadfæstes byrettens dom.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

Camilla V. Thomsen
Kontorfuldmægtig

D O M

afsagt den 9. juli 2014

Retten nr. 3008/2014

Politiets nr. 1900-73111-00001-14

Anklagemyndigheden

mod

T

cpr-nummer Født juli 1950

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 4. juni 2014.

T

er tiltalt for:

manddrab efter straffelovens § 237.

ved på et ikke nærmere fastlagt tidspunkt omkring den 8. januar 2014 på adressen med knivstik at have dræbt sin datter

F

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om ubetinget fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte fortaber retten til at få arv, forsikringssummer eller andre ydelser, der var afhængige af dræbtes død, jf. arvelovens § 48, stk. 1.

Tiltalte har erkendt sig skyldig.

Sagens oplysninger

Tiltalte har i medfør af retsplejelovens § 687 ønsket sagen behandlet under medvirken af domsmænd.

Et under grundlovsforhøret nedlagt navneforbud blev ophævet i forbindelse med hovedforhandlingens start.

Der er afgivet forklaring af tiltalte og af vidnerne V1
og V2 .

Forklaringerne blev lydoptaget under hovedforhandlingen, og er, da dommen umiddelbart blev anket, indskrevet i dommen.

Tilfalte, T, har som sigtet i grundlovsforhøret, den 21. januar 2014, forklaret:

"...

Sigtede forklarede, at hendes datter F blev født i 1970. F var multihandicappet. Sigtede var alene, da F blev født. F boede hele sit liv hjemme. F kunne ingenting. Hun skulle have hjælp til alt. Sigtede flyttede sammen med sin mand, da F var 3 år. Hun og manden tog sig selv af F. Det har hele tiden været deres indstilling, at de kunne klare det selv uden hjælp. Sigtede har arbejdet deltids med ca. 25 timer om ugen, siden F var et par år gammel. F blev passet, i de voksne år i aktivitetstilbud, mens sigtede var på arbejde. F startede i børnehaven, og kom på skolen i . Da hun blev 18 år, kunne hun ikke længere gå i skole, og hun kom på et beskæftigelsestilbud i . Da kommunen fandt ud af, at de skulle spare, blev F 1. maj 2012 flyttet til X1 i og siden da er det gået tilbage for F. Hun blev dårligere. F havde det fint, mens hun var i . Hun blev hentet i bus på bopælen, og kørt tilbage igen.

Sigtede har klaget mange gange, siden kommunen traf beslutning om flytning til X1. Sigtedes mand døde i marts 2012. F blev gangtrænet, indtil hun kom på X1. På X1 vidste de ikke, hvordan de skulle gennemføre gangtræning, så F kunne til sidst næsten ikke flytte benene. Det betød, at de nu måtte til at bruge kørestol i hjemmet. Sigtede mener ikke, det kan være rigtigt, at man behandler de svageste dårligere. Hun har ikke talt med X1 om muligheden for aflastning hjemme. Hun har ikke følt, at hun ikke har haft kræfter til at tage sig af F

Hun ved ikke, hvad der skete. Hun fik et black-out. Hun tænkte, at det var bedst, at hverken hun eller F var der mere. Hun snittede F i højre håndled - måske også det andet håndled - det var et dybt snit. Det var den 9. eller 10. januar. F lå i sin seng på sit værelse, hvor computeren også var. Hun havde ikke givet F noget beroligende. F klagede sig ikke meget. Snittet var på tværs af F håndled. Hun kunne se, at F ikke bevægede sig, og at hun fik udstående øjne, så vidste hun, at F var død. Hun ringede til sin chef og sagde, at F var syg, så hun måtte blive hjemme for at passe hende. Hun forsøgte flere gange at tage livet af sig selv, ved at skære sig i håndleddene. Det lykkedes ikke. Hun kan ikke forklare hvorfor. Hun har haft gæster, efter F var død. Hun sagde til dem, at F var lagt i seng, fordi hun var syg. Hun har siddet inde på F's værelse for at arbejde på computeren et par gange siden F's død. Hun talte med sin chef i telefonen i går, da politiet og Falck kom. Det var fordi, hun fortalte sin chef, hvad der var sket.

..."

Tiltalte forklarede under hovedforhandlingen, at hun fortsat vedstod sin forklaring i grundlovsforhøret. Hun syntes, at det over årene var gået fint med at passe forurettede, F . Faderen havde ikke vedkendt sig faderskabet og hun oplyste heller ikke, hvem han var. Hun kunne ikke bevise det. Tiltalte havde sin familie til at hjælpe sig og arbejdspladsen har altid været meget hjælpsom. Hun mødte en anden mand, som hun blev gift med. Han behandlede forurettede, som sit eget barn. Da de havde kendt hinanden i et år blev de gift og købte et hus sammen. Han døde i 2012. Tiltalte har altid ønsket at passe forurettede. Hun overvejede ikke, at forurettede skulle passes af andre. Forurettede hørte til tiltalte. Forurettede kunne intet selv. På

X1 gangtrænede de ikke forurettede og det gjorde, at hun fik det dårligere. Forurettede kunne ikke tale eller forstå, hvad der blev sagt til hende. Hun kunne heller ikke klare personlig hygiejne. Det har været et stort arbejde for tiltalte at passe forurettede, men det vidste hun godt fra starten. Tiltalte talte ikke med nogen om hjælp, da det fungerede fint. Tiltalte kan ikke forklare, hvorfor hun gjorde, som hun gjorde. Tiltalte kan ikke huske, hvor mange gange hun skar forurettede i håndleddene, men det gik ret let at skære. Forurettede fik intet beroligende eller smertestillende. Tiltalte tænkte ikke på det. Forurettede reagerede meget lidt på, at tiltalte skar i hende. Tiltalte kan ikke forklare nærmere om de blodstænkt, der blev fundet på væggen ved sengen. Tiltalte ved ikke, hvor lang tid der gik, inden forurettede døde. Tiltalte blev i hjemmet indtil den 20. januar 2014. Tiltalte ville selv dø med forurettede, men det lykkedes ikke for hende at begå selvmord. Tiltalte var på Internettet for at se, hvordan man begik selvmord. Forholdt bilag L-1, side 2. forklarede tiltalte, at hun godt kan huske søgningerne på Internettet. Hun havde også gæster, herunder hendes bror og en chauffør fra apoteket. Hun sagde til dem, at forurettede var syg og lå i sengen. Hun havde ingen Pannil i huset og derfor overvejede hun ikke denne metode.

Forholdt udskriften fra grundlovsforhøret forklarede tiltalte, at forurettede ikke reagerede syndeligt på overrækningen af håndleddene, måske trak hun hånden lidt til sig. Da tiltalte fik forurettede var hun midt i sin elevtid på apoteket i Forurettedes handicap blev konstateret næsten med det samme. Tiltalte overvejede ikke at få forurettede anbragt uden for hjemmet. Tiltalte blev uddannet som farmakolog og fik arbejde på apoteket i

Hun mødte X3 og de blev gift i 1992. De overvejede ikke at få børn sammen. X3 kunne låne sine søskende, hvis han manglede børn. Tiltalte og X3 passede sammen forurettede, som altid var med dem, når de var til noget, herunder på ferier. Hvis Forurettede ikke var med, så kom kun en af dem. Forurettede kunne smile og le, men meget lidt. Det var også vanskeligt at forstå hendes sindstilstand, da hun ikke så på nogen. Hun kom med lyde, men de kunne ikke afkodes. De havde ingen kommunikation. Forurettede kunne ikke gå, men pædagogerne fik i perioden frem til 2012, hende til at gå lidt. Forurettede kunne ikke spise eller tage tøj på. Tiltalte mener ikke, at forurettede havde beviste bevægelser. Forurettede var om dagen på X2 , det er et specialcenter i De hentede forurettede omkring klokken 7 om morgenen og kom med hende om eftermiddagen,

efter at tiltalte fik fri klokken 14.00. De havde en omgangskreds, men ikke ret stor. De gik til svømning med forurettede og tiltalte var medlem af svømmeforeningens bestyrelse. Tilværelsen foregik på forurettedes præmisser. Forurettede fik førtidspension fra hun var 18 år. Forurettede havde en kørestol, toiletstol og baderist, men fik ellers ikke nogen hjælp. X3 havde et 7-16 job. Indtil 2012 blev forurettede motioneret og det havde man meget held med. I slutningen af 2011 skulle X1 kommune spare penge. Derfor åbnede der et center i X1 men tiltalte fik at vide, at det ikke var egnet til forurettede. De var til et møde i december 2011, hvor det blev nævnt, men allerede 8 dage efter, i januar 2012, fik de at vide, at forurettede alligevel skulle flyttes til X1 Der kom en bus fra X1 og hentede forurettede, som de kørte til det X1 Tiltalte klagede fra første dag. I det første halve år spiste og drak forurettede ikke på X1. Hun ville kun spise hjemme. Det var en reaktion på, at hun ikke havde det godt. I 2012 døde X3 Forurettede blev samtidig dårligere og kunne nu næsten ikke flytte fødderne. Der var alt for lidt personale, til de meget hjælpeløse patienter. Tiltalte klagede til kommunen og Ankestyrelsen. Forholdt bilag L-1-2 forklarede tiltalte, at hun skrev til borgmesteren og klagede over forholdene på X1 hvor de ikke gangtrænede forurettede. De var kun fire ansatte til 14 multihandikappede. Tiltalte fik at vide, at X1 kommune gjorde, hvad de skulle, efter loven. I december fandt hun ud af, at et andet multihandikappet barn, i tilsvarende situation, havde fået en plads på X2 Tiltalte forstod ikke denne forskelsbehandling. Den anden fik et tilbud som forurettede ikke fik. I efteråret 2013 havde tiltalte det udmærket. Hun har altid været stor og stærk, også psykisk. Omkring jul og nytår var hun træt, men havde det fint psykisk. Det gik også godt på hendes arbejde. Tiltalte lavede også andet end at passe forurettede. Først i december var forurettede og tiltalte til et julearrangement med naboerne. Forurettede var meget urolig denne aften. De fejrede både jul og nytår sammen med tiltaltes mor. Forurettede fik en ny invalidebil, den 6. december 2013.

Drabet var ikke planlagt. Tiltalte kunne have taget noget på apoteket, som havde gjort det let. Tiltalte kan ikke forklare, hvorfor hun gjorde det. Hun har i mange år sagt, at hun håbede, at forurettede døde før tiltalte. Forurettede ville bare få en seng på X2, som hun ikke ville komme ud af igen. Tiltalte ved ikke hvor lang tid, der gik inden forurettede døde. Tiltalte tænkte på, at hun selv skulle dø, men det lykkede ikke. Nu vidste tiltalte, at "de" ikke mere kunne gøre forurettede noget. "De" er systemet i bred forstand. Tiltalte prøvede både med kniv og saks, at begå selvmord. Hun havde ingen medicin i huset. Hun søgte ikke på Internettet, inden hun dræbte forurettede, kun efterfølgende. Tiltalte talte med sin chef og sagde, at forurettede var syg. Hun talte bl.a. med sin chef, den 20. januar 2014, hvor tiltalte fortalte, at hun havde taget livet af forurettede, og hvordan hun havde gjort det. Herefter kom politiet. Tiltalte har givet et arveafkald efter forurettede.

Forholdet bilag H-1, forklarede tiltalte, at hun ikke kan huske, at forurettede

døde i løbet af et par timer, men når hun har skrevet under på rapporten, har hun sikkert forklaret sådan til politiet. Tiltalte havde ingen fornemmelse af, at hun skulle have ændret sig over vinteren 2013/14. Forurettede havde en invalidebil i mange år, som tiltalte ikke havde udgifter på, udover forsikring mv.

V1 , har som vidne forklaret, at hun har været apoteker på apotek i 5 år. Tiltaltes hovedopgave var bogholderiet, men hun havde også mange andre opgaver. Tiltalte har altid været meget pligtopfyldende og hun har ikke haft nogen sygedage inden 2014. Vidnet havde mødt forurettede flere gange på apoteket, når tiltalte havde hende med på arbejde. De delte kontor og derfor talte de også om hinandens hverdag. Tiltalte holdt meget af forurettede og passede hende godt. Forurettede kunne ikke ret meget og sad altid i kørestol, når vidnet så hende. Forurettede kunne give lyde fra sig, men der var ingen kommunikation. I efteråret 2013 kunne vidnet mærke, at tiltalte var frustreret over de problemer, hun havde med forurettede. Det er vanskeligt for vidnet at sige, at tiltalte direkte ændrede sig. Forholdt bilag E-1, side 2, 3. afsnit forklarede vidnet, at det er rigtigt, at særligt omkring nytår ændrede tiltalte sig. I dagene efter nytår kunne det klart ses, at tiltalte ikke havde det godt. Hun bakkede ud af det de skulle arbejde med efter nytår og noget af arbejdet har de skullet samle op på efterfølgende, da det ikke var rigtigt udført. Vidnet mener, at tiltalte sagde til hende, at forurettede havde en urinvejsinfektion. Tiltalte havde det heller ikke godt. Vidnet ringede til tiltalte to gange og opfordrede tiltalte at søge læge. Vidnet sagde sidste gang, at hvis tiltalte ikke gjorde det ville vidnet selv ringe til lægen. Om mandagen ringede vidnet omkring 10.20. Tiltalte havde ikke kontaktet lægen. Tiltalte fortalte, at hun havde taget livet af forurettede. Vidnet tilkaldte under samtalen nogle kolleger, som ringede efter politiet. Vidnet blev ved med at tale med tiltalte indtil politiet kom. Tiltalte sagde, at hun ikke kunne mere og de begge to skulle herfra. Tiltalte fortalte, at hun havde prøvet at begå selvmord ved at skære i sig, sådan som hun havde gjort ved forurettede. På grund af langvarig sygdom er tiltalte nu blevet afskediget. Der lå ældre problemer, da en anden overtog arbejdet. Uregelmæssighederne gik tilbage til januar 2013, hvor nogle regninger ikke var betalt. Tiltalte var ellers meget ærekær og pligtopfyldende.

V2 har som vidne forklaret, at han bor på i og har kendt tiltalte siden 1983, hvor hun flyttede ind sammen med X3. Vidnet har et godt kendskab til tiltalte og forurettede. Forurettede var multihandikappet og sad i rullestol. Vidnet kunne ikke kommunikere med forurettede. Når man tog hende på hånden, kunne hun godt se på en. Tiltaltes forhold til forurettede, var rigtig godt. Vidnet var forundret over det overskud som tiltalte havde og heundrede det. Vidnet var sammen med dem ved enkelte arrangementer og da var forurettede altid med. Det var en betingelse for at de var med. De havde et julearrangement i december 2013. Forurettede var med, men kom med nogle lyde. Når tiltalte lagde hånden på forurettede plejede forurettede at holde op, men det gjorde hun ikke den aften.

Hun havde ændret adfærd. Tiltalte fortalte, at hun var ked af, at forurettede var blevet flyttet til en institution i . Efter nytårsaften så vidnet ikke tiltalte ret meget og hun kom heller ikke hen for at være sammen med dem, da de fyrede raketter af nytårsaften, hvilket var usædvanligt. Vidnet kunne se, at tiltalte var i huset, når han gik tur.

Af dødsattest af af 20. januar 2014 fremgår bl.a.:

"...

Nu afdøde var en multihandikappet kvinde, der den 20. januar 2014 ved 11-tiden af politiet fandtes livløs på bopælen. Politiet var blevet kontaktet af nu afdødes mor, som havde oplyst, at hun ca. 10 dage forinden havde skåret nu afdøde i håndleddene med en kniv, moderen havde angiveligt efterfølgende forsøgt selvmord flere gange. Tilkaldt læge konstaterede at døden var indtrådt. Nu afdøde fandtes liggende delvist på ryggen, delvis på sin venstre side i sin seng dækket af flere puder og dyne. Der var udtalt blodtilsmudsning på puderne og dynen samt talrige blodstænk og blodplamager på gulvtæppet ved sengen.

Objektivt ses liget af en efter det oplyste 43-årig kvinde med spinkel legemsbygning og skønsvist normal ernæringstilstand. Dødsstivhed er ophævet, der ses sparsomme ligpletter. Der er udtalte forrådnelsesforandringer i form af grønlige misfarvning og afløsning af huden samt mumifikation af ansigt og hænderne. Ingen erkendelige punktformede blødninger nogetsteds. Udover mulig fastlåsning af arme og ben i bøjet stilling ses ingen erkendelige tegn på sygdom. Af tegn på vold ses mindst et dybt snitsår på håndfladesiden af hvert håndled. Ingen særlige kendetegn.

"..."

Af kriminalteknisk erklæring af 22. januar 2014 med fotomappe vedrørende obduktion fremgår bl.a.:

"...

Obduktionen blev foretaget den 22. januar 2014

...

Foto 9: Nærbillede af højre håndleds forside. Der ses et uregelmæssigt, tværgående, gabende snitsår med blotlægning af underliggende sener, muskulatur og blodkar (læsion 1).

...

Foto 10: Nærbillede af højre håndleds forside. Hunden omkring læsion 1 er fjernet og den underliggende muskulatur og sener er blotlagt. Markeret med hvidt pilehoved ses ud mod lillefingersiden en mulig overfladisk snitlæsion i pulsåren, den såkaldte arteria ulnaris dx.

...

Foto 11: Nærbillede af venstre håndleds forside. Centralt i billedet ses uregelmæssigt, gøbende snitsår med blottlægning af underliggende sener, muskulatur og blodkar (læsion 2). Markeret med to små pile ses to overfladiske, parallelt forløbende, stribeformede snitlæsioner i huden (del af læsion 2).

...

Foto 12: Nærbillede af venstre håndleds forside. Huden ovenfor og omkring læsion 2 er fridissekeret, centralt i billedet, holdt med pincet, ses overskåret sene til den såkaldte musculus palmaris longus.

..."

Følgende fremgår af konklusionen i ambulans retspsykiatrisk erklæring af 20. marts 2014:

"...

T findes herefter uden tegn til organisk hjernelidelse eller dementiell tilstand. Der er ikke tegn på symptomatologi inden for den epileptiforme sygdomskategori.

Observanden skønnes begavet inden for normalområdet, ligesom der ikke er vist tegn til kognitive forstyrrelser.

Observanden er ikke liddende af afhængighedssyndrom. Hun har intet forbrug af alkohol, Cannabis eller andre former for euforiserende stoffer, ej heller psykofarmaka og var derfor heller ikke påvirket på gerningstidspunktet.

Observanden har haft en uproblematisk opvækst i gode og trygge rammer med afsluttet realeksamen og følgende uddannelse til defektrice/farmakonom og har været på samme arbejdsplads siden uddannelsens afslutning, hvor hun er vellidt, flittig og uden en sygedag.

Hun har i elevtiden, 20 år gammel, født et multihandicappet barn i et parforhold, der hurtigt blev opløst, hvor faderen ikke har ønsket kontakt til datteren. Observanden har efterfølgende levet i et uproblematisk ægteskab med 7 år ældre mand, der tog sig af datteren, men døde i 2012 pludseligt.

Observanden har indrettet hele sit liv på at varetage plejen af den svært multihandicappede datter i hjemmet, dog med anbringelse på daginstitution, mens observanden arbejdede på nedsat tid. Hun har haft tid til at deltage som kasserer i den lokale handicapidrætsforening og også deltaget med svømning med datteren/forurettede. Hun har også haft visse sociale relationer, dog altid under hensyn til at datteren/forurettede kunne medvirke.

Observanden har følt en udtalt afmagtsfølelse siden 2012, da Kommunen på grund af transportbesparelser og åbning af en ny lokal institution flyttede

datteren/forurettede mod observandens ønske. Observanden forsøgte at fremføre indvendinger, men blev afvist, selv om datteren/forurettede mistede de få begrænsede færdigheder, hun i forvejen var i besiddelse af.

I forbindelse med denne afmagtsfølelse, vrede og tristhed, skal den påsigtede handling ses. Den var ikke planlagte, men observanden frygtede for den udvikling, datteren skulle igennem med tiltagende forværret hjælpebehov. Observanden var blevet krænket og derfor ikke længere i stand til at håndtere det følelsesmæssige pres.

Observanden har aldrig været i kontakt med det psykiatriske system og fremtræder heller ikke med tegn på sindssygdom på tidspunktet for det påsigtede, man vurderer den påsigtede handling som et udtryk for en svær krænkelse af observandens personlighedsstruktur med retfærdighedssans og livsværdier om at klare sig selv.

Man finder derfor ikke observanden tilhørende den i Straffelovens § 16 hverken stykke 1 eller 2 omtalte personkreds.

Man finder heller ikke observanden tilhørende den i Straffelovens § 69 omtalte personkreds, idet hun ikke er præget af nogen form for personlighedsforstyrrelse, men derimod af en personlighedsstruktur, hvor hun selv har klare følelser, ideer og valg i sit liv men måske ikke altid har været i stand til at udtrykke følelser og anmode om hjælp i følelsesmæssige belastede situationer, som den observanden er kommet i omkring datteren/forurettedes flytning, og afmagtsfølelsen, vreden og tristhedsfølelsen og den krisetilstand, hun var i, har formentligt betinget, at hun har mistet impuls kontrollen og realitetsvurderingen, og derfor udført de påsigtede forhold.

Man kan dog ikke i fald hun kendes skyldig i de nu påsigtede forhold - til forebyggelse af ligeartet eller anden kriminalitet for hvilken risiko må vurderes som ubetydelig - anbefaler som mere formålstjenlig foranstaltning psykiatrisk behandling frem for straf som forskyldt.

..."

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Tiltalte har haft lejlighed til at forklare om sine personlige forhold.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 20. januar 2014.

Rettens begrundelse og afgørelse

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger, hvorfor tiltalte findes skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Straffen fastsættes til fængsel i 11 år, jf. straffelovens 237.

Retten har ikke fundet, at der foreligger sådanne omstændigheder, at straffens fastsættelse bør ske under henvisning til straffelovens § 83.

Udgangspunktet i drabsager er en straf på 12 års fængsel og der kan bl.a. efter en konkret bedømmelse ske nedsættelse eller forhøjelse, når der foreligger ikke uvæsentlige formildende omstændigheder eller skærpende omstændigheder, som kan begrunde en fravigelse af udgangspunktet.

Det fremgår af ovennævnte retspsykiatriske erklæring, at forurettede, der var svært multihandikappet, mod tiltaltes ønske blev flyttet til en anden institution, og i denne forbindelse følte tiltalte afmagtsfølelse, vrede og tristhed, i forhold til forurettedes herefter forværrede tilstand, som påvirkede tiltalte, der ikke var i stand til at håndtere det følelsesmæssige pres og derfor begik drabet, hvilket kan tale i væsentlig formildende retning.

Efter det oplyste om den måde, hvorved forurettede blev dræbt, og at forurettede, der var meget afhængig af tiltaltes hjælp, ikke kunne sætte sig til modværge, som følge af sine handicap, peger dette i straffeskærpende retning.

Retten finder at der, efter en samlet bedømmelse, foreligger sådanne væsentlige formildende omstændigheder at straffen udmåles til fængsel i 11 år.

Påstanden vedrørende frakendelse af arveret tages til følge som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 11 år.

Tiltalte frakendes retten til at få arv, forsikringssummer eller andre ydelser, der var afhængig af dræbtes død.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Alex Elisiussen
dommer

/Gitte